

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Att.: Christina Birkedal Christensen (chch@jm.dk)

Den 2. oktober 2023

Høring vedr. Kommissionens forslag til forordning om bekæmpelse af forsinket betaling i handelstransaktioner

Dansk Erhverv har modtaget Justitsministeriets høring vedr. ovennævnte forslag og har følgende bemærkninger.

Opsummering

Kommissionens forslag til en ny forordning om bekæmpelse af forsinket betaling i handelstransaktioner har til formål at skabe retfærdighed i handelstransaktioner, øge SMV'ernes og forsyningskædernes modstandsdygtighed, fremme en mere udbredt anvendelse af digitalisering og forbedre iværksætteres finansielle forståelse.

Det er Dansk Erhvervs opfattelse, at alle virksomheder – offentlige som private, store som små, multinationale som lokale – skal respektere og overholde de vilkår, som er aftalt med handelspartneren, herunder sikre rettidig betaling i overensstemmelse med aftalte betalingsbetingelser.

Dansk Erhverv støtter derfor forordningens formål og Kommissionens ønske om at skabe en kultur for rettidig betaling. Forslaget indeholder en række rigtig gode tiltag som forventeligt vil have den ønskede effekt og mindske antallet af forsinkede betalinger, herunder særligt automatisk tilskrivning af morarenter, en væsentlig forhøjelse af både morarenten og kompensationsgebyret.

Dansk Erhverv er dog samtidig meget bekymret over en række punkter i forslaget, herunder ikke mindst Kommissionens forslag om indførelsen af en maksimal betalingsfrist for alle fakturaer, alle sektorer og alle størrelser af virksomheder. Et forslag Dansk Erhverv forholder sig stærkt kritisk overfor.

Langt de fleste B2B-transaktioner er baseret på gode, solide og langvarige relationer, hvor tillid er en nøgelfaktor og hvor aftaleforholdets mange vilkår, herunder betalingsbetingelser, respekteres. Det er derfor helt afgørende, at der i denne diskussion sondres klart mellem lange betalingsfrister, der er aftalt mellem parterne, og forsinket betaling der er i strid med aftalen.

Kommissionens forslag om lovfastsat maksimal betalingsfrist på 30 dage – uden undtagelser – er en alvorlig indgriben i europæiske virksomheders mulighed for frit at aftale de vilkår der passer bedst til deres sektor, forretningsmodel og behov.

I mange tilfælde har iværksætteren eller SMV'en ikke den likviditet der skal til, for at udvide, udvikle nye teknologier eller produkter, og har måske (endnu ikke), den ballast der skal til, for at kunne få ekstern finansiering på vilkår de kan honorere. I mange tilfælde, er leverandørgæld den billigste finansiering de kan opnå, og med Kommissionens forslag vil det blive umuligt.

I diskussionen om forsinkede betalinger, henvises der ofte til, at ”*en ud af fire konkurser skyldes manglende rettidig betaling af fakturaer*”. Udtalelsen er gentaget mange steder, hvor der i vidt omfang henvises til hinanden, uden nogen angivelse af den oprindelige kilde. Det er Dansk Erhvervs forståelse, at udtalelsen stammer fra en undersøgelse foretaget for 12-13 år siden, af forholdene i Belgien og Frankrig, og som i kølvandet på finanskrisen, hvor der i sagens natur var problemer.

Dansk Erhverv er ydermere uforstående overfor, hvordan en udfordring med forsinkede betalinger – som der ganske givet er – kan begrunde og resultere i så indgribende regulering af europæiske virksomheders aftalefrihed af alle betalinger. Dansk Erhverv opfordrer til, at der langt tydeligere sondres mellem for sent betalte betalinger og lange betalingsfrister.

Der er ydermere ikke dokumenteret et behov for maksimale betalingsfrister i B2B-transaktioner. Regulering efter laveste fællesnævner vil kun resultere i øgede administrative og økonomiske byrder for de mange europæiske virksomheder, der overholder reglerne. Løsningen er ikke mere regulering, men anvendelse og udnyttelse af eksisterende regler, herunder håndhævelse.

En sund og stærk konkurrence på det indre marked er afgørende for europæiske virksomheders evne til at konkurrere internationalt og en forudsætning for vækst og jobskabelse i Danmark og EU. En yderligere regulering af europæiske virksomhedernes mulighed for frit at aftale de vilkår der passer bedst til deres sektor, forretningsmodel og behov, er et skridt i den forkerte retning mod protektionisme, nationale barrierer og mindre samhandel.

Dansk Erhverv opfordrer derfor den danske regering til at:

- Fastholde synspunkterne gengivet i det danske høringssvar til Europa-Kommissionens offentlige høring i forbindelse med revisionen af direktivet om forsinket betaling (Late Payments), herunder særligt
 - at de redskaber, der anvendes til at fremme en kultur med hurtig betaling, bør være egnede, nødvendige og stå i rimeligt forhold til de mål, der søges opnået med redskaberne,
 - at man, for at undgå overregulering, bør gå forsigtigt frem og skelne klart mellem sene betalinger i strid med det aftalte og lange betalingstider efter aftale, og
 - at kortere betalingstider bør fremmes via frivillige brancheaftaler eller standardkontrakter frem for bindende maksimale betalingsfrister.
- Sikre at arbejdet med dette yderst relevante og meget vigtige stykke lovgivning, sker på et sagligt og korrekt grundlag, ved brug af data og grundige undersøgelser, og ikke hastes igennem inden et kommende parlamentsvalg.

Generelle bemærkninger

Kommissionens forslag til en ny forordning om bekæmpelse af forsinket betaling i handelstransaktioner har til formål at skabe retfærdighed i handelstransaktioner, øge SMV'ernes og forsyningskædernes modstandsdygtighed, fremme en mere udbredt anvendelse af digitalisering og forbedre iværksætteres finansielle forståelse.

Det er Dansk Erhvervs opfattelse, at alle virksomheder – offentlige som private, store som små, multinationale som lokale – skal respektere og overholde de vilkår, som er aftalt med samhandelspartneren, herunder sikre rettidig betaling i overensstemmelse med aftalte betalingsbetingelser.

Dansk Erhverv støtter derfor forordningens formål og Kommissionens ønske om at skabe en kultur for rettidig betaling. Forslaget indeholder en række rigtig gode tiltag som forventeligt vil have den ønskede effekt og mindske antallet af forsinkede betalinger, herunder særligt automatisk tilskrivning af morarenter, en væsentlig forhøjelse af både morarenten og kompensationsgebyret.

Dansk Erhverv er dog samtidig meget bekymret over en række punkter i forslaget, herunder ikke mindst Kommissionens forslag om indførelsen af en maksimal betalingsfrist for alle fakturaer, alle sektorer og alle størrelser af virksomheder. Et forslag Dansk Erhverv forholder sig stærkt kritisk overfor.

Langt de fleste B2B-transaktioner er baseret på gode, solide og langvarige relationer, hvor tillid er en nøgelfaktor og hvor aftaleforholdets mange vilkår, herunder betalingsbetingelser, respekteres. Eksempelvis er betaling efter 60 dage ikke nødvendigvis forsinket betaling, men kan være aftalt som del af en buket af rimelige og afbalancerede aftalevilkår der i det konkrete tilfælde, tilgodeser ønskerne hos begge aftaleparter. Det er derfor helt afgørende, at der i denne diskussion sondres klart mellem lange betalingsfrister, der er aftalt mellem parterne, og forsinket betaling der er i strid med aftalen.

Kommissionens forslag om lovfastsat maksimal betalingsfrist på 30 dage – uden undtagelser – er en alvorlig indgriben i europæiske virksomheders mulighed for frit at aftale de vilkår der passer bedst til deres sektor, forretningsmodel og behov.

Dansk Erhverv opfordrer derfor den danske regering til at:

- Fastholde synspunkterne gengivet i det danske høringssvar til Europa-Kommissionens offentlige høring i forbindelse med revisionen af direktivet om forsinket betaling (Late Payments), herunder særligt
 - at de redskaber, der anvendes til at fremme en kultur med hurtig betaling, bør være egnede, nødvendige og stå i rimeligt forhold til de mål, der søges opnået med redskaberne,
 - at man, for at undgå overregulering, bør gå forsigtigt frem og skelne klart mellem sene betalinger i strid med det aftalte og lange betalingstider efter aftale, og
 - at kortere betalingstider bør fremmes via frivillige brancheaftaler eller standardkontrakter frem for bindende maksimale betalingsfrister.

- Sikre at arbejdet med dette yderst relevante og meget vigtige stykke lovgivning, sker på et sagligt og korrekt grundlag, ved brug af data og grundige undersøgelser, og ikke hastes igennem inden et kommende parlaments valg.

Asymmetri i forhandlingsstyrken

Asymmetri i forhandlingsstyrken mellem aftaleparterne er ifølge Kommissionen en af de grundlæggende årsager til forsinkede betalinger.

Kommissionen konkluderer blandt andet, at den manglende maksimal betalingsperiode i B2B-transaktioner er grunden til, at der er (for) lange betalingsfrister i B2B-transaktioner, samt at større købere (mis)bruger de manglende maksimale betalingsfrister til at oprette uretfærdigt lange betalingsbetingelser og dermed omgår forpligtelsen til at betale rettidigt. Kommissionen konkluderer videre, at der i disse situationer med asymmetri i forhandlingsstyrken, ikke reelt er nogen aftalefrihed, idet den mindre kreditor bliver presset til at acceptere urimelige betalingsvilkår og -betingelser. Dansk Erhverv er ikke enig med Kommissionen i denne udlægning.

For det første er både SMV'er og store selskaber ifølge European Payment Report 2020 blevet bedt om at acceptere længere betalingsbetingelser, end de føler sig trygge ved, fra store/multinationale selskaber, SMV'er og offentlige virksomheder. Som sådan ser der ud til at være en meget lille forskel mellem størrelsen på de virksomheder, der beder om længere betalingsbetingelser, og størrelsen på de virksomheder, der bliver spurgt.

På trods af de seneste par års økonomiske usikkerhed viser data fra European Payment Report 2022, at betalingsfristerne i B2B-transaktioner er faldet fra et gennemsnit på 46 dage i 2020 til 40 dage i 2021 og 36 dage i 2022.

For det andet, hvis lovgivningsmæssige maksimale betalingsbetingelser ville løse spørgsmålet om lange betalingsbetingelser og forsinket betaling burde der ikke være noget problem med lange betalingsbetingelser eller forsinket betaling i B2G-transaktioner, hvilket dataene leveret af de seneste års European Payment Reports tydeligt viser, at der er.

Betalingsbetingelser er ydermere et af de parametre, som virksomhederne – også SMV'er – konkurrerer på. Lovgivning, der pålægger maksimale betalingsbetingelser i B2B-transaktioner, begrænser ikke kun virksomhedernes aftalefrihed væsentligt, men risikerer også at forværre en krisituation, da virksomheder med økonomiske vanskeligheder af en eller anden grund, fx Covid-19, høje energipriser, inflation og/eller stigende renter, ikke vil være i stand til at forhandle længere betalingsbetingelser med deres (villige) leverandører. Resultatet er, at flere virksomheder, særligt SMV'er, går konkurs eller har brug for finansiel bistand fra staten (hvor det er muligt).

Betydningen heraf illustreres af tallene fra European Payment Report 2022, hvor 58 % af de adspurgte svarede, at de på grund af inflation stadig havde sværere ved at betale deres leverandører til tiden. I 2021 havde 28 % af SMV'erne og 21 % af de store virksomheder bedt deres leverandører om at give dem længere end normale betalingsbetingelser som reaktion på Covid-19-kriserne. I 2020 og 2021 var de højst rangerede årsager til, hvorfor kreditorer forventede forsinket betaling fra dets kunder hhv. udfordringer for debitorers likviditet på grund af virkningen af Covid-19, debitorers økonomiske vanskeligheder og risikoen for en paneuropæisk recession.

En fast 30-dages betalingsfrist risikerer kraftigt at forværre en allerede svær situation for mange iværksætter og SMV'er, men også større virksomheder er i farezonen.

Asymmetri i forhandlingsstyrken var derudover et af de store argumenter for indførelsen af den maksimale betalingsfrist i direktivet om urimelig handelspraksis i relationer mellem virksomheder i landbrugs- og fødevarerforsyningskæden ("*UTP-Direktivet*")¹. Det bemærkes af UTP-Direktivet – netop for at adressere asymmetrien i forhandlingsstyrken – kun omfatter aftaler hvor leverandøren (kreditor) er mindre end køberen (debitor). Direktivet beskytter dermed kun mindre leverandører.

Dette er for øvrigt i tråd med Kommissionens konsekvensanalyse på UTP-Direktivet, hvori Kommissionens direktorat for konkurrence advarede mod at udvide beskyttelsen til samhandel mellem store virksomheder, da dette kunne "*[...] indebære betydelige markedsforstyrrelser på grund af deres brede indvirkning på markedet og i sidste ende på forbrugerpriserne*".

Dansk Erhverv forstår, at Kommissionen med dette forslag har til hensigt at beskytte SMV'er og ikke forbrugere, men med henblik på at beskytte SMV'er fremstår det efter vores opfattelse mærkværdigt, at der intet hensyn er taget for at imødekomme SMV'er når de agerer i rollen som køber/debitor.

Vigtigt at skelne mellem aftalestridig forsinket betaling og aftalemæssig lange betalingsbetingelser

Langt de fleste B2B-transaktioner er baseret på gode, solide og langvarige relationer, hvor tillid er en nøglefaktor og hvor aftaleforholdets mange vilkår, herunder betalings-betingelser, respekteres. Eksempelvis er betaling efter 60 dage ikke nødvendigvis forsinket betaling, men kan være aftalt som del af en buket af rimelige og afbalancerede aftalevilkår der i det konkrete tilfælde, tilgodeser ønskerne hos begge aftaleparter. Det er derfor helt afgørende, at der i denne diskussion sondres klart mellem lange betalingsfrister, der er aftalt mellem parterne, og forsinket betaling der er i strid med aftalen.

Kommissionens forslag om lovfastsat maksimal betalingsfrist på 30 dage – uden undtagelser – er en alvorlig indgriben i europæiske virksomhedernes mulighed for frit at aftale de vilkår der passer bedst til deres sektor, forretningsmodel og behov.

Kommissionen har givet udtryk for, at der med den foreslåede regulering ikke sker en yderligere begrænsning af aftalefriheden, end hvad der allerede følger af det nugældende direktiv. Dansk Erhverv er fundamentalt uenig med Kommissionen i denne udlægning, idet det nugældende direktiv indeholder muligheden for at aftale en længere betalingsfrist, der dog ikke må være "*klart urimeligt over for kreditor*". Der kan derfor, efter Dansk Erhvervs opfattelse, ikke være tvivl om, at Kommissionens forslag indeholder en ganske betragtelig indskrænkning af virksomhedernes aftalefrihed.

Det fremgår ydermere af Kommissionens impact assessment, at "*While it may impose a financial cost on a debtor to pay their suppliers on time, this is preferable to the debtor imposing those*

¹ Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv (EU) 2019/633 af 17. april 2019

financial costs on its suppliers". (punkt 162). Det fremgår videre at "*The redistribution of the liquidity in the economy is fairer because every business is paying for the liquidity they need and use.*" (punkt 413). Udtalelserne taget enkeltstående er svære at være uenige i, men forslaget undlader helt at fortolde sig den meget virkelige situation, at rigtig mange SMV'er er både kreditorer og debitorer i aftaleforhold.

I samtaler med Kommissionen om frygten for SMV'er som købere, fastholder Kommissionen synspunktet om, at når køber betaler indenfor 30 dage, så fungerer "kæden", fordi salg til forbrugere altid er "kontantsalg". Dansk Erhverv er uenig med Kommissionen i dette synspunkt.

For det første er det langt fra altid, at slutdestinationen for et produkt, er en forbruger. For det andet forudsætter det, at køberen er en mellemhandler af produktet/tjenesten, der (videre)sælger produktet med det samme.

Indgår produktet som en del af et større produkt til levering frem i tid, prøver køberen at udvide sin forretning med nye produktkategorier eller til nye markeder – og derigennem udbrede markedet for producentens produkter – er køberen i gang med en grøn omstilling af sin virksomhed og har brug for nye køleskabe, varmepumper eller lignende, er situationen en helt anden.

Dansk Erhverv er i udgangspunktet enig med Kommissionen i, at er køberens ansvar at sikre tilstrækkelig finansiering. En udfordring som Kommissionen vælger at ignorere er, at særligt for start-ups og SMV'er kan mellemfinansiering via banker og anden ekstern finansiering være en uforholdsmæssig og dyr løsning.

I mange tilfælde har iværksætteren eller SMV'en ikke den likviditet der skal til, for at udvide, udvikle nye teknologier eller produkter, og har måske (endnu ikke), den ballast der skal til, for at kunne få ekstern finansiering på vilkår de kan honorere. I mange tilfælde, er leverandørgæld den billigste finansiering iværksættere og SMV'er kan få. En finansieringsmulighed, der med Kommissionens forslag, vil blive umulig og som forslaget helt undlader at tage højde for.

Et andet element som Kommissionen ignorerer, er de massive investeringer der kræves for at flytte EU i en mere bæredygtig retning. Milliardinvesteringer i grøn omstilling som vil tilbagebetale sig over tid, men som Kommissionen foreslår skal betales indenfor 30 dage efter levering.

Påstand: En ud af fire konkurser skyldes manglende rettidig betaling af fakturaer

I diskussionen om forsinkede betalinger, henvises der ofte til, at "*en ud af fire konkurser skyldes manglende rettidig betaling af fakturaer*".

Udtalelsen er gentaget mange steder, hvor der i vidt omfang henvises til hinanden, uden nogen angivelse af den oprindelige kilde. Det er Dansk Erhvervs forståelse, at udtalelsen stammer fra en undersøgelse foretaget for 12-13 år siden, af forholdene i Belgien og Frankrig. Dansk Erhverv er uforstående overfor, på hvilket grundlag Kommissionen – og andre – kan forslå så indgribende et forslag, på en enkeltstående undersøgelse gennemført i to medlemsstater for over 10 år siden.

Det bemærkes derudover, at konkurserne ifølge udtalelsen skyldes forsinket betaling og ikke lange betalingsfrister. Udtalelsen kan derfor ikke danne grundlag for en regulering af betalingsfrister.

Kommissionen skriver i dets spørgsmål og svar, at antallet af forsinkede betalinger stiger i tider med krise og økonomisk uro. Dette er ikke nogen overraskelse, da det netop er et af kendetegnene ved en krise, at der er manglende likviditet i markedet og at virksomhederne er økonomisk presede. Om end dette kan være en større udfordring for SMV'er, er det ikke en udfordring begrænset til SMV'er. Ydermere er afhængigheden af regelmæssige og forudsigelige pengestrømme heller ikke begrænset til SMV'er, ligesom udfordringen med forsinkede betalinger heller ikke er begrænset til SMV'er.

Skærpet fokus på forsinket betaling, ja tak. Regulering af betalingsfrister, nej tak.

Dansk Erhverv er fuldt på linje med Kommissionen om, at der skal ske noget på området for forsinket betaling, da det er en udfordring for mange virksomheder. Dansk Erhverv mener dog ikke, at udfordringen med forsinket betalinger eller den "urimelige adfærd" der til tider udvises af enkeltstående virksomheder, kan begrunde en så indgribende regulering i samtlige europæiske virksomheders aftalefrihed og grundlæggende ret til at drive virksomhed.

Aftalefrihed giver de kontraherende parter en stor grad af fleksibilitet, hvilket er særligt vigtigt i en krisetid. Begrænsning af aftalefriheden, ved fx at pålægge maksimale betalingsbetingelser, risikerer at forværre en krise, da virksomheder med økonomiske vanskeligheder uanset årsag, fx Covid-19, høje energipriser, inflation og/eller stigende renter, ikke længere vil være i stand til at acceptere en kredit fra sine leverandører.

Hvis EU indfører lovgivning, hvorefter europæiske virksomheder er underlagt "strengere" kontraktvilkår, herunder betalingsfrister, end ikke-europæiske virksomheder, kan det være et incitament for både europæiske og ikke-europæiske virksomheder til at indgå kontrakter med ikke-europæiske virksomheder. Der kan derfor skabes et marked, hvor det er mere attraktivt at indgå kontrakter med ikke-europæiske virksomheder end med europæiske virksomheder.

Med dette forslag overser Kommissionen desuden den likviditetsudfordring som en produktionsvirksomhed kan have, der indkøber til lager og bearbejdning, og hvor slutproduktet først sælges lang tid senere. Det er kun rimeligt at likviditetsrisikoen deles i værdikæden og det er fejlagtigt at tro, at det kun er den indkøbende part, der er den stærke part. Dette kan give et yderligere pres for at vælge leverandører udenfor Europa eller placere produktion udenfor Europa.

Der er ydermere ikke dokumenteret et behov for maksimale betalingsfrister i B2B-transaktioner. Regulering efter laveste fællesnævner vil kun resultere i øgede administrative og økonomiske byrder for de mange europæiske virksomheder, der overholder reglerne. Løsningen er ikke mere regulering, men anvendelse og udnyttelse af eksisterende regler.

En sund og stærk konkurrence på det indre marked er afgørende for europæiske virksomheders evne til at konkurrere internationalt og en forudsætning for vækst og jobskabelse i Danmark og EU. En yderligere regulering af europæiske virksomhedernes mulighed for frit at aftale de vilkår

der passer bedst til deres sektor, forretningsmodel og behov, er et skridt i den forkerte retning mod protektionisme, nationale barrierer og mindre samhandel.

Udfordringen med manglende håndhævelse

Det fremgår af det gældende direktiv om forsinket betaling, at i transaktioner mellem virksomheder og offentlige myndigheder, skal ”Medlemsstaterne sikrer, at den i aftalen fastsatte betalingsfrist ikke overskrider de i stk. 3 angivne tidsfrister, medmindre andet udtrykkeligt er aftalt i kontrakten, og forudsat at det er objektivt begrundet i lyset af aftalens særlige karakter eller elementer i den, og at den under ingen omstændigheder overskrider 60 kalenderdage”.

I mange medlemsstater bliver denne ufravigelige og maksimale betalingsfrist ikke overholdt, og i mange tilfælde betragteligt overskredet – uden indgriben fra nationale domstole eller fra EU.

Kommissionens synspunkt er, at hvis man får betaling til tiden, så kan man betale sin egen leverandør til tiden. Om end der er tydelige sprækker i den konklusion, så er det Dansk Erhvervs klare overbevisning, at det offentlige må og skal gå forrest i overholdelsen af reglerne, særligt når der for det offentlige – modsat for det private – gælder maksimale betalingsfrister.

Udfordringen med de gældende maksimale betalingsfrister i transaktioner mellem virksomheder og offentlige myndigheder er, at der er ingen der håndhæver reglerne. Hvis EU havde sikret en effektiv håndhævelse af de maksimale betalingsfrister i transaktioner mellem virksomheder og offentlige myndigheder og ved at medlemsstaterne overholdt de – i dette tilfælde lovfastede maksimale betalingsfrister – kunne dette bidrage til at skabe præcedens for en sund betalingskultur i de europæiske lande.

Det er efter Dansk Erhvervs opfattelse under al kritik, at EU og en række medlemsstater har valgt at udpege europæiske virksomheder, som synderne i spørgsmålet om forsinket betaling, fremfor at gå forrest og sikre at de regler der allerede eksisterer – også for offentlige myndigheder – overholdes.

En forhastet proces

Bekæmpelse af forsinket betaling og en forøgelse af SMV'ernes og forsyningskædernes modstandsdygtighed er yderst vigtig dagsorden og en prioritering Dansk Erhverv støtter fuldt op om.

Dansk Erhverv ser nogle rigtig gode takter i Kommissionens forslag, men er meget bekymret over den hastighed med hvilken Kommissionen insisterer på at udarbejde og behandle dette forordningsforslag.

At der er fart på projektet, kommer tydeligt til udtryk i, at bl.a. European Payment Observatory kun har været i gang i fire måneder, og at det således ikke endnu er muligt at drage nogle konklusioner på baggrund af dets observationer. Videre har UTP-Direktivet som Kommissionen med dette forslag ændre, kun været implementeret i medlemsstaterne i to år, og står overfor sin første evaluering i 2025.

Det havde efter Dansk Erhvervs opfattelse været oplagt for Kommissionen at afvente data fra disse nye tiltag, før Kommissionen fremlagde et forslag om revidering af det eksisterende direktiv.

Dansk Erhverv opfordrer til, at Kommissionen, sammen med Rådet og Parlamentet benytter mulighed for at lave de nødvendige undersøgelser og sikre en ordentlig og gennearbejdet proces omkring dette meget vigtige stykke lovgivning, fremfor at haste processen igennem, inden et kommende Parlamentsvalg.

Der er mange muligheder, men det er helt afgørende, at EU lovgiver – herunder Rådet – tager sig den nødvendige tid til at sikre, at dette arbejde bliver gjort ordentligt og rigtigt.

Impact assessment

Dansk Erhverv har bemærket at Kommissionen i indledningen til forslaget skriver, at de administrative bøder som håndhævelsesmyndigheden udsteder, vil bidrage til at finansiere omkostningerne til håndhævelsesmyndigheden. Dansk Erhverv er meget overrasket over en sådan formulering, der nærmest har karakter af provisionsafledning af den offentlige håndhævelsesmyndighed og må umiddelbart antage, at en sådan formulering skyldes den hast med hvilket Kommissionen har sammensat forslaget.

Specifikke bemærkninger

Artikel 3 (Betalingsfrister)

Dansk Erhverv kan ikke støtte en maksimal betalingsbetingelse på 30 dage for alle sektorer, alle virksomheder og i alle samhandelsforhold. En sådan bestemmelse er efter Dansk Erhvervs opfattelse en alvorlig og fuldstændig ubegrundet indgriben i europæiske virksomhedernes mulighed for frit at aftale de vilkår der passer bedst til deres sektor, forretningsmodel og behov.

Dansk Erhverv er ydermere stærkt kritisk overfor, at Kommissionen har valgt at tilsidesætte de gældende regler i UTP-Direktivet og i stedet erstatte dem med forslagets forkortede betalingsfrister. Dette er ikke kun overraskende i lyset af, at direktivet kun har være implementeret i medlemsstaterne i to år og står overfor sin første evaluering i 2025, men er tillige en beskytte samtlige multinationale leverandører af fødevarer, i direkte strid med formålet i UTP-direktivet og anbefalingerne i Kommissionens egen konsekvensanalyse. Dette er efter Dansk Erhvervs opfattelse under al kritik.

Det fremgår af bestemmelsens punkt (2) og (3), at der kan være en verifikationsproces, der dog ikke må overstige 30 dage. Det er uklart om verifikationsprocessen kan være op til 30 dage, hvorefter den foreslåede betalingsfrist på 30 dage begynder at løbe, eller om verifikationsprocessen skal være indeholdt i den foreslåede betalingsfrist på 30 dage. Dansk Erhverv forstår umiddelbart verifikationsprocessen således, at den skal sikre, at debitor har mulighed for at kontrollere fakturaens korrekthed i forhold til det leverede. Det giver derfor ikke mening, at lade fristen løbe allerede fra tidspunkt for det leverede, hvor debitor ikke kender fakturaen.

Dansk Erhverv gør opmærksom på, at der findes utrolig mange kontrakter indenfor maskinleverancer, IT-projekter m.v., der opererer med en afprøvningsfase frem til endelig leverance godkendelse. Det bør sikres, at de 30 dage tidligst regnes fra godkendelsestidspunktet idet for mange kontrakter ellers ville være i strid med reglerne med risiko for bøder til følge.

Artikel 5 og 6 (Morarenter og Morarentesats)

Dansk Erhverv støtter en forhøjelse af rentesatsen ved forsinket betaling til +8% over ECB's referencsats. Det er Dansk Erhvervs opfattelse, at en forhøjelse af satsen for morarenter, sammen med den forslåede bestemmelse om, at der automatisk vil påløbe renter indtil gælden er betalt, vil bidrage til at sikre rettidig betaling af fakturaer.

Artikel 8 (Kompensation for omkostninger ved inddrivelse)

Dansk Erhverv støtter forhøjelsen af kompensationsgebyret fra EUR 40 til EUR 50, samt præciseringen af, at kompensationsgebyret skal betales pr. handelstransaktion der betales for sent, i overensstemmelse med Domstolens seneste praksis på området.

Artikel 7 (Betalingsplaner)

Dansk Erhverv støtter muligheden for at benytte betalingsplaner.

Artikel 13 (Håndhævende myndigheder)

Det fremgår af bestemmelse, at hver medlemsstat skal oprette dets egen håndhævelse myndighed, samt at denne myndighed skal tage de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at betalingsbetingelserne overholdes.

Det er for Dansk Erhverv uklart om denne bestemmelse betyder, at det vil blive en opgave for en offentlig myndighed, proaktivt at håndhæve betalingsbetingelser i en privatretlig aftale mellem to erhvervsdrivende, på et tidspunkt hvor ingen af parterne har påtalt en overtrædelse af aftalen eller dens indhold.

Til sammenligning fremgår det af bestemmelsens punkt (5), at klager modtaget og omfattet af UTP-Direktivet, skal oversendes til den ansvarlige håndhævelsesmyndighed for pågældende lovgivning, i Danmark Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen.

Artikel 14 (Håndhævende myndigheders beføjelser)

Det fremgår af bestemmelsen at håndhævelsesmyndighed skal overvåge og sikre anvendelsen af reglerne, samt at have beføjelse til at modtage klager, indlede undersøgelser og udstede sanktioner mod forsinkede betalere, som er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning.

Beføjelserne ligner de beføjelser håndhævelsesmyndighederne i f.eks. konkurrencesager har. Det fremgår dog ikke klar, hvordan disse beføjelser skal bidrage til en mere effektiv overholdelse af de aftalte betalingsfrister. Det er således uklart, hvad der præcis ligger i artikel 14 stk. 1 litra f). Hvad sker der, hvis debitor ikke efterkommer en opfordring til at betale fakturaens pålydende? Og vil myndigheden afvise at behandle en klage, hvis debitor bestrider fakturaens korrekthed?

Artikel 16 (Alternativ tvistbilæggelse)

Dansk Erhverv støtter forslagets opfordring til, at medlemsstaterne etablerer en alternativ tvistbilæggelsesordning, med henblik på at bevare det kontraktlige forhold mellem debitor og kreditor.

Dansk Erhverv står naturligvis til rådighed for opfølgende spørgsmål.

Med venlig hilsen,

Tina Buur
Chefkonsulent